

תלמודו בידו

דף יד עמוד ב

א כיצד בוררים קטניות מתוך הפסולת לצורך אכילה ביום טוב, באופן שהפסולת מרובה על האוכל ?

ב כיצד בוררים קטניות באופן שהאוכל מרובה על הפסולת ?

ג אלו דברי מאכל מותר לשלוח לרעהו ביום טוב ?

ד האם מותר לשלוח מתנות של אוכל ביום טוב על ידי כמה אנשים ?

ה האם מותר לשבת על גבי שעטנו ?

א כל התערובת היא מוקצה ואסורה בטלטול, כיון שהאוכל בטל לגבי הפסולת המרובה.

ב 1. כשטורח בברירת הפסולת יותר מברירת האוכל, כגון שהפסולת דקה, בורר את האוכל.
2. כשטורח בברירת האוכל יותר מברירת הפסולת: לבית שמאי, בורר את האוכל. לבית הלל בורר את הפסולת. ואפילו בקנון ובתמחוי, אבל לא בנפה או בכברה. בבית רבן גמליאל היו משרים הקטניות במים, והפסולת נפרדת מן האוכל.

ג בית שמאי: מנות מוכנות לאכילה, ואינן עשויות להניחן למחר. כגון חתיכות בשר ודגים. בית הלל: משלח אף דבר שיכול להכינו לאכול היום, כגון בהמה ועוף חיים, או סולת. אך לא תבואה, כיון שאסור לטוחנה ביום טוב [שאין טעמה פג מאתמול]. ר' שמעון: משלח אף תבואה, שיכול לכותשה במכתשת קטנה ולבשלה בקדרה.

ד אסור לשלוח על ידי שורה של שלשה אנשים, שנראים כמוליכים סחורה לשוק. אם ביד כל אחד מין אחר של אוכל, ספק אם מותר לשולחם יחד.

ה מן התורה: מותר. שנאמר "לא יעלה עליך", אבל אתה רשאי להציעו תחתיו. מדרבנן: רך, אסור. שמא יכרך חוט גס על בשרו, ויחמם את בשרו במקומו. או שיכרך סתם חוט, אך כיון שהבגד מחממו מלמטה נחשב כלובשו. ואפילו עשר מצעות זו על גבי זו וכלאים תחתם, אסרו חכמים לישן עליהם. קשה ואינו מחמם [כגון בגד עשוי לבד ואינו ארוג], מותר לשבת עליו.